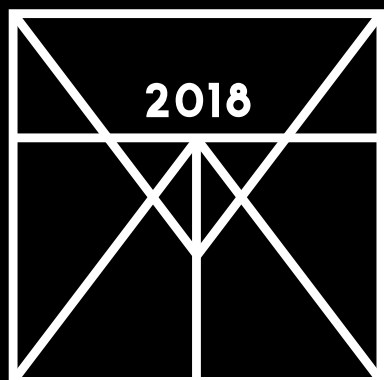

AKT

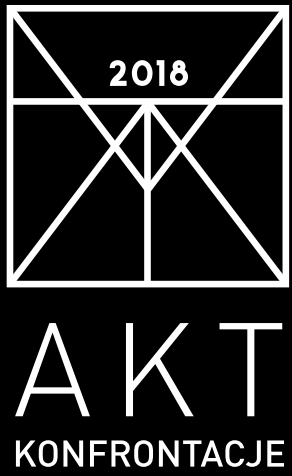
KONFRONTACJE

A N D R E
B E D N A R S K I
B O R Y S
R Z O D E C Z K O
S Z C Z A P I Ń S K I
Z I E L I Ń S K I

A N D R E
B E D N A R S K I
B O R Y S
R Z O D E C Z K O
S Z C Z A P I Ń S K I
Z I E L I Ń S K I

Robert ANDRE

Jerzy BEDNARSKI

Andrzej BORYS

Jacek RZODECZKO

Brunon SZCZAPIŃSKI

Sławomir ZIELIŃSKI

Kurator wystawy: **Zofia Turno, Wiesław Turno**

Konsultacja artystyczna projektu i wystawy:

Przewodniczący Rady Artystycznej ZPAF **Andrzej Zygmuntowicz**

Premierowa wystawa w Galerii Sztuki „Zielona” w Busku-Zdroju listopad-grudzień 2018

Między kuszeniem a wstydem

Od zarania działań człowieka zwanych sztuką, obecny był w nich wątek kobiecego ciała, nieubranego ciała. Akt od zawsze jest w kulturze europejskiej synonimem sztuki. Od ceramicznej figurki Wenus z Dolnich Vestonic, datowanej 29-25 tysięcy lat przed naszą erą, do dziś jest to temat stale obecny w twórczości artystycznej. Ciało mężczyzny nie zdobyło takiego zainteresowania, były momenty że i ono stawało się inspiracją, jak choćby w sztuce starożytnej Grecji czy Rzymu. Jednak w czasach bliższych nam pozostało tematem znacznie rzadziej podejmowanym przez artystów.

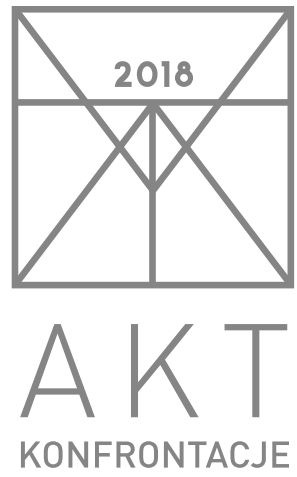
Od dawna kształty kobiecego ciała, jego swoista łagodność budowy, jego opływowość oraz proporcjonalność i atrakcyjność formy, połączone ze świadomością, że jest źródłem życia, czyniły i nadal czynią z ciała kobiety istotny element kultury tworzonej przez człowieka. Dzieła malarzy czy rzeźbiarzy przyjmowane były z aplauzem jako prace ukazujące wzór piękna i doskonałości formy. Ręka artysty potrafiła uwypuklić przymioty i wygubić niedoskonałości. Wzorzec piękna zmieniał się w ciągu wieków, zależał też od kanonów przyjmowanych w różnych, odległych od siebie kulturach. Idealizacja kobiecego ciała załamała się z nastaniem fotografii. Pierwsze realizacje fotograficzne aktów pojawiły się zaraz po narodzinach nowego medium, które zrewolucjonizowało system przedstawiania. Obraz świata i współtworzącego go człowieka, zapisywany na posrebrzanej płytce lub odbitce papierowej, był taki jakim widziało go ludzkie oko. Dosłowność fotografii była zaletą i wadą jednocześnie. Obraz zawierał informację czytelną do ostatniego szczegółu. Dla wielu tematów było to fantastyczne, ale nie każde ciało kobiece okazywało się idealne, tak jak to bywało na obrazach. Ta dokładność zapisu fotograficznego powodowała, że obraz ciała był bardzo konkretny a ono samo niemal namacalne. Nie była to już gra wyobraźni, ale dosadny realizm. Ten problem dosłowności przylgnał do fotografii, czyniąc z fotografii aktu dyscyplinę nieco podejrzaną. Artysta tworzący akt myśli o sztuce, widz odczytuje dzieło po swojemu, często konkretność obrazu fotograficznego podpowiada mu inne wizje, niż miał autor realizujący dzieło.

Współczesny akt to wędrówka między pięknem, kuszeniem i prowokacją. Dzisiejsza kultura, a z nią sztuka, jest znacznie bardziej otwarta i tolerancyjna. Wykorzystują to artyści opowiadając swoimi pracami zawierającymi obraz ciała o współczesności, o dzisiejszej, bardzo zmienionej, roli i pozycji kobiety w życiu rodzinnym i społecznym. Obecne realizacje aktu różnią się między sobą, często w skrajny sposób. Raz będą wzbudzać zachwyt klasycznym ujęciem piękna, innym razem wzbudzą niepewność a nawet niezgodę, gdy staną się pytaniem o wolność wyboru własnej drogi czy o historię ciała gdy czas młodości przeminie.

Grupa sześciu autorów (Robert Andre, Jerzy Bednarski, Andrzej Borys, Jacek Rzodeczko, Brunon Szczapiński i Sławomir Zieliński) sięgnęła po temat aktu, nie tworząc przed sobą wyraźnych ograniczeń przy jego indywiduálnym podejmowaniu. Dzięki temu wizje kobiecego ciała są bardzo różnorodne, bez przewagi którejkolwiek z nich. Jest kuszenie młodością, witalnością, powabnością ciał czy ich fragmentami zwykle skrywanymi pod strojem. Bohaterki zdjęć są świadome swojej kobiecości, nie wstydzą się tego że mają ciała, które mogą być źródłem wielu satysfakcjonujących sytuacji i doznań. Są dorosłe i wiedzą co zrobić z własnym ciałem. Wiele zdjęć odnosi się do piękna i delikatności. Kobieta i jej ciało ciągle pozostaje symbolem jednego i drugiego. Ale piękno bywa niejednoznaczne a przy tym ulotne. Mimo istnienia kanonu piękna, to w prywatnym wymiarze nie jest on zbyt sztywny, stąd wśród zdjęć, które związane są z tym najbardziej tradycyjnym ukazywaniem kobiecego ciała, znajdują się prace wychodzące poza klasyczne postrzeganie piękna. Na wystawę składają się także kadry zawierające wizje swobodne, wyzwolone z kanonów, będące obrazem fascynacji ciałem ale jako intrygującej formy, oryginalnego kształtu czy też zapisem energii zawartej w ciele i mocy z niego emanującej.

Różne osobowości autorów przełożyły się na powstanie wystawy, która nie ma jednego oblicza. Jest propozycją dla widzów do bardziej otwartego myślenia o cielesności, o możliwych kontekstach ciała i jego aktualnej symbolice, która jedną nogą trwa w historii o korzeniach grecko-chrześcijańskich a drugą w bardzo różnorodnej, stale zmieniającej się współczesności, nie przypisującej ciału tak jednoznacznych ról, jak czyniła to historia.

Andrzej Zygmuntowicz

Jerzy Bednarski

art. fotografik ZPAF

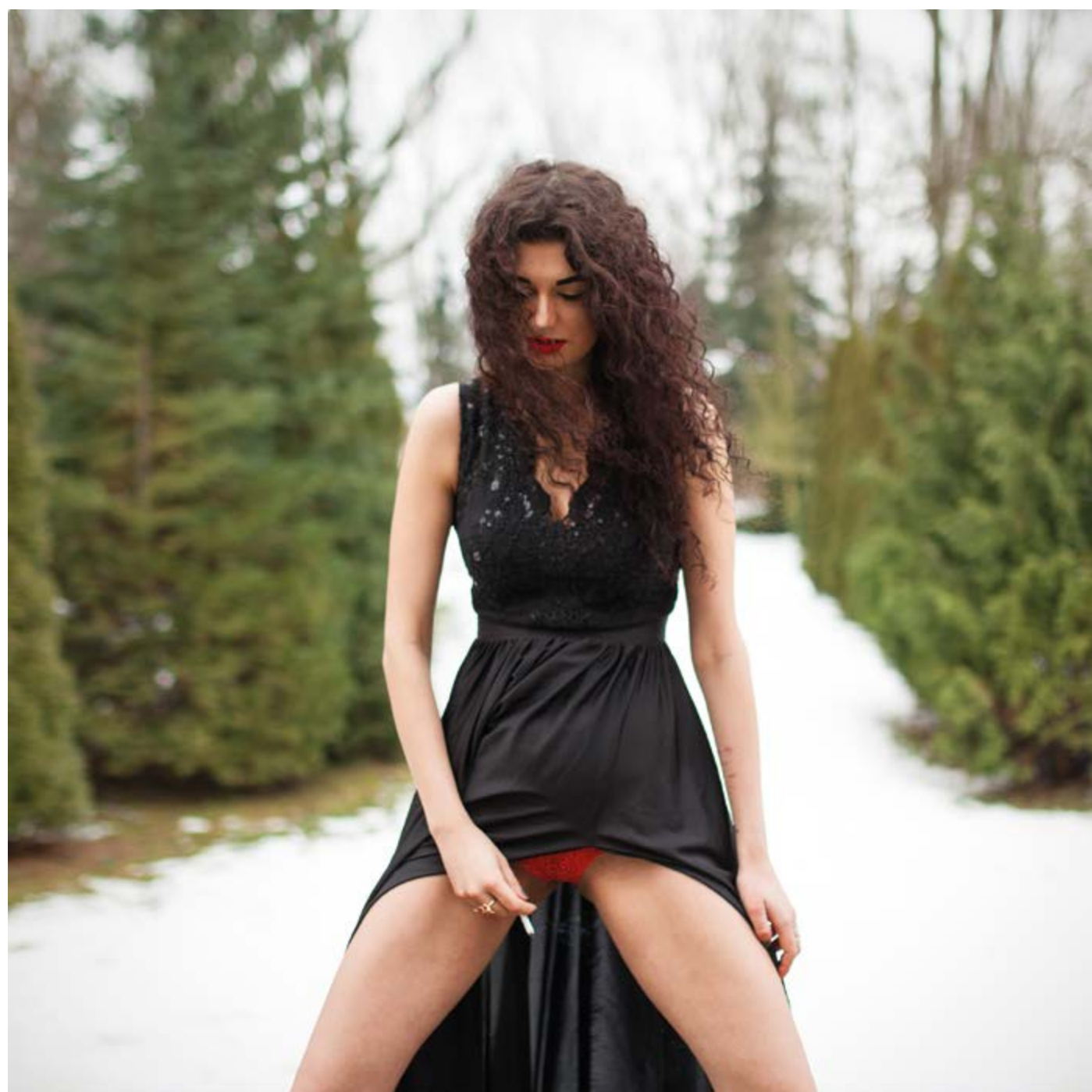
Fotografia od zawsze, czasem pobłądził w boczne uliczki jak np. dubbingowanie filmów, realizacje tv, nagrania dźwiękowe, ale do fotografii wraca zawsze i chętnie. Aktywny uczestnik plenerów fotograficznych, wystaw poplenerowych, wydawnictw fotograficznych, kilka nagród i wyróżnień – łatwo znaleźć w necie.
www.bednarskikielce.pl

bednarski

bednarski

Biała Dama – vol.1

andre

Robert Andre

z zawodu inżynier chemik, absolwent Politechniki Poznańskiej, prezes zarządu ANDRE ABRASIVE ARTILCES w Kołce, autor różnych publikacji i patentów z zakresu chemii materiałów ściernych.

Współzałożyciel Kolskiego Klubu Fotograficznego „FAKT” im. prof. dr. T. Cypriana, obecnie – jego honorowy prezes. Zajmuje się aktem, fotografią kreatywną, swoje prace prezentował na kilkudziesięciu wystawach indywidualnych i zbiorowych oraz w albumach i publikacjach poświęconych fotografii.

Jest członkiem ZPAF od 2007r., mieszka w Koninie.

robert.andre@andre.com.pl

www.andre.art.pl

andre

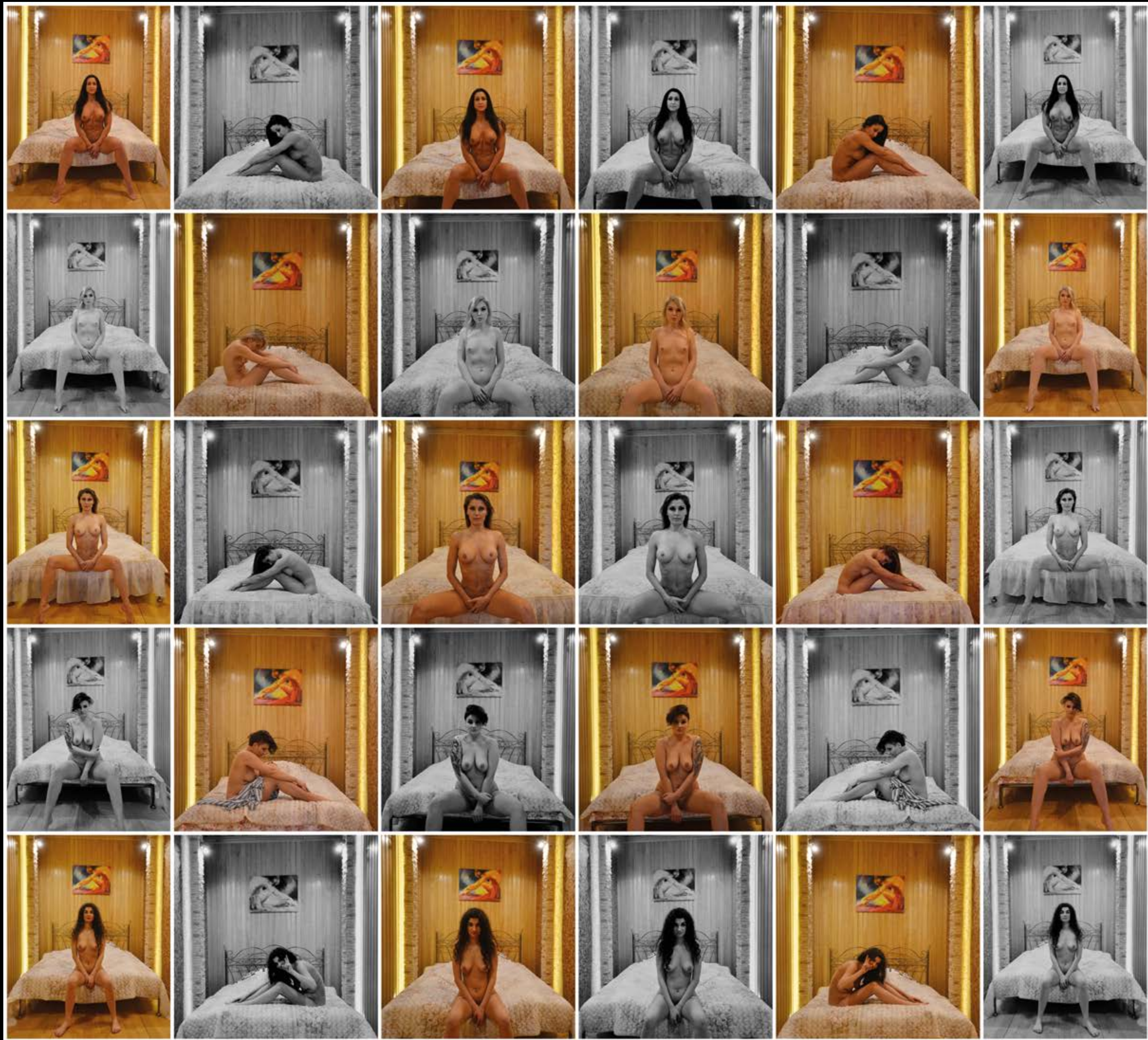
Biała Dama - vol.3

andre

borys

Andrzej Borys

urodzony 10.05.1949 w Łowiczu.

Debiut artystyczny – wyróżnienie w Biennale Fotografii Studenckiej w Szczecinie 1972 r.

Członek Związku Polskich Artystów Fotografików leg. nr. 509. od roku 1978.

Prezes Okręgu Świętokrzyskiego ZPAF w latach 1990 – 1994 oraz 2002 – 2015.

Pomysłodawca i organizator Międzynarodowych plenerów fotograficznych ART-EKO w latach 1988 – 2014.

Brał udział w ponad 150 wystawach zbiorowych w kraju i za granicą oraz blisko 100 wystawach i prezentacji Autorskich.

Nagradzany wieloma dyplomami i odznaczeniami. Najważniejsze branżowe to Brązowy Medal Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego GLORIA ARTIS w 2007r. oraz Srebrny Medal GLORIA ARTIS w 2016 r.

Nadal czynny artystycznie i zawodowo.

Jacek Rzodeczko

'62, członek ZPAF od 2004r.

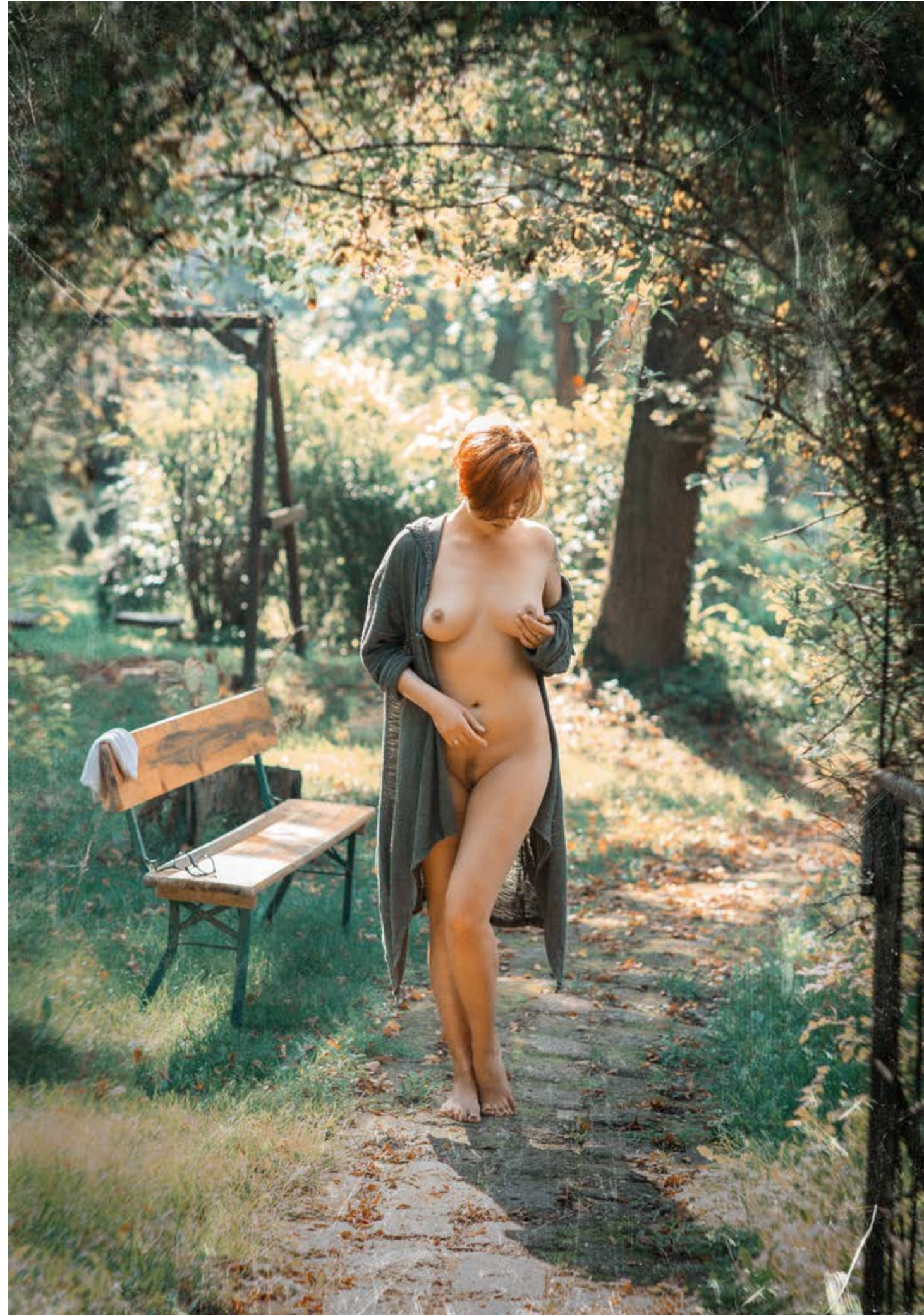
Współzałożyciel jednego z pierwszych w Polsce profesjonalnie działającego studia grafiki komputerowej bazującego na komputerach Apple.

Od 1996 roku prowadzi Studio Grafit – rodzinną firmę o szerokim spektrum działalności, obejmującym fotografię, grafikę, stylizację, scenografię i inne dziedziny reklamowo promocyjne.

Fotografuje zawodowo i dla przyjemności, poszukując niezmordowanie coraz to nowych form i środków artystycznego przekazu.

rzodeczko

rzodeczko

Brunon Szczapiński

wykształcenie:

Uniwersytet Śląski, Wydział Radia i TV, kierunek realizacja obrazu filmowego i foto.

Członek ZPAF Okręg Świętokrzyski.

Zainteresowania:

akt, portret, krajobraz, reportaż.

Na stałe współpracuje z Telewizją TVN.

szczapiński

szczapiński

szczapiński

szczapiński

szczapiński

szczapiński

szczapiński

szczapiński

szczapiński

szczapiński

Sławomir Zieliński

Rocznik 1972.

Urodzony w Warszawie, obecnie mieszka w Kielcach.

Absolwent Zespołu Szkół Fototechnicznych w Warszawie.

Od 2004 roku członek Związku Polskich Artystów Fotografików.

Od 2018 roku Wiceprezes ZPAF w Okręgu Świętokrzyskim.

Uczestnik plenerów i wystaw zbiorowych.

W 2007 juror na Międzynarodowym Konkursie Fotograficznym, zorganizowanym przez rumuński Fotoklub „Orizon” pod patronatem FIAP w Sibiu – Europejskiej Stolicy Kultury w 2007, Transylwania, Rumunia.

Wyróżnienia i nagrody:

2002 – w konkursie „Mistrzostwa Fotograficzne Polski w Fotografii” – wyróżnienie za cykl 5 aktów;

2014 – w konkursie fotograficznym „XVI Międzynarodowe Biennale Krajobrazu – Definicja Przestrzeni / Space Definition” – wyróżnienie oraz Honorowy Medal Okręgu Świętokrzyskiego ZPAF;

2016 – w konkursie fotograficznym „Fotoerotica 2015”, organizowanym corocznie przez polską edycję magazynu Playboy – wyróżnienie i publikacja w numerze majowym;

„Ponieważ nie istnieje żadna jednorodna, spójna definicja aktu, eksperymentuję z różnymi obszarami tego kierunku.

Czasem wystarczająca jest dla mnie sama forma, ale najczęściej interesuje mnie swoiste, intymne przedłużenie portretu fotografowanej osoby – za każdym razem inne: od refleksyjnego, poprzez erotyczne, aż po humorystyczne.”

Wrażliwy esteta. Feminista.

Miłośnik wypadów w nieznane miejsca, położone bliżej lub dalej...

Wielbiciel kulinariów i degustator trunków z wszelkich regionów świata.

zieliński

zieliński

zieliński

zieliński

zieliński

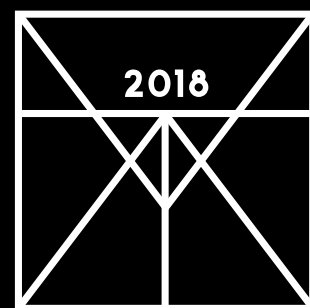

Fotografia na okładce: Brunon Szczapiński

Projekt i opracowanie katalogu wystawy: studio „Grafit” www.rzodeczko.com

Opieka merytoryczna i artystyczna: Andrzej Borys, Brunon Szczapiński

AKT
KONFRONTACJE